

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra ANGST

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 166.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000906512/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

imod nogen og imod os allesammen. Det var jo ikke første Gang, slige Tanker var komne til Martin; han havde altid gjennet dem bort som en Formastelighed, og det gjorde han jo ogsaa denne Gang; men Efterfølelsen — eller hvad det var — holdt sig alligevel i hans Sind som en tør, gold Pine, og gik sammen med al den øvrige Spænding og Uafgjorthed, som stod i hans Indre.

Han følte en Trang til at gjøre sig til eet med Buntz og sige til ham, at det skulde ikke gaa ham selv bedre end hans Ven; men det turde han alligevel ikke, eller han fik sig i hvert Fald ikke til det, — og en vis Flovhed eller Slappelse hindrede ham saa i ret at vise den anden, hvor ondt han havde af ham, og hvor meget han holdt af ham.

Om Morgen blev Buntz bevidstløs og laa saadan hen et Døgn. Saa døde han. —

De Maaned, der fulgte efter, var en af de sørgeligste Tider, Martin havde oplevet. Bestille noget rigtigt — saadan at der var nogen levende Begyndelse i det — kunde han ikke. Nu var han jo ogsaa til Ende med et vigtigt Afsnit i sine Studeringer, han skulde til at begynde paa det, der, efter hans Faders Ønske og Vilje, skulde være hans Fagstudium, Retslærdommen. Men det blev til bare Stumper og Brokker, hvad han tog sig for, han øjnede jo ikke Maal eller Mening af nogen Art for sit Arbejde eller sit Liv, — og ud mod Evigheden stod det og ulmede og blavrede som et Tordenvejr, der aldrig vil eller kan komme til Udbrud.

I Juni Maaned, kort før Høslætten, fik han atter — ligesom da han kom til Erfurt — Besøg af Peter Reinicke fra Mansfeld. Han skulde for det første spørge Martin fra hans Forældre, om han da ikke snart kom en Tur hjem, nu han var bleven Magister, men desforuden overrakte han Martin en meget stor Bog, som den Gamle havde givet Peter Reinicke Penge til at købe til Sønnen, nemlig: *Corpus juris Justiniani*. Det var et meget kostbart Værk, som alle Jurister jo skulde bruge, men det var kun de færreste Studenter, der ejede Bogen selv.

Martin var bleven bogkjer, og det gjorde meget Indtryk paa ham at skulle besidde et saadant, sjældent Værk, men tillige fornem han derigjennem med Hjærtbanken, hvor stolt hans Fader maatte være af ham, siden han kunde